

Pravé a falešné evangelium, co je z Ducha a co z těla.

Ježíš Kristus povolal učedníky a naučil je všechno, co dělal On sám.

Učedník dělá to, co se naučil od svého Pána. Ve světě je velký zmatek a do světa vyšlo mnoho falešných apoštolů a proroků. Démoni ovládají nevěřící svět. Proto přišel Ježíš Kristus, aby zmařil činy ďáblů.

1 Janův 4:1 Milovaní, nevěřte každému vnuknutí, nýbrž zkoumejte duchy, zda jsou z Boha; neboť mnoho falešných proroků vyšlo do světa.

Mnoho věřících začne chodit Duchem, ale končí tělem. Pokud si nedá člověk pozor, může být oklamán nějakým démonem. Ďábel používá stejnou taktiku už po staletí. Do pravdy zamíchá nepravdu a dává falešné výklady Bible. Proto je na světě tolik náboženství a tolik výkladů Písma. Když někde začalo nějaké probuzení a začalo přibývat věřících, pak ve většině případů dotyční věřící vydali svůj překlad Bible a vydali učení, ve kterém uvedli, čemu věří.

Také vedoucí těchto společenství napsali spoustu knih a vytvořili biblické školy.

Probuzení vždycky přilákalo množství lidí a mnozí lidé uvěřili, že teď konečně mají to pravé zjevení Božího slova a že jejich biblické vyučování a znalosti jsou ty "nejpravdivější" ze všech výkladů Písma. Jenže zapomněli na jednu maličkost, že totiž jediný pravdivý výklad Slova má Bůh, který ho zjevuje skrze Ducha svatého průběžně v čase.

To, co ti lidé v dané době dostali, je jen částečné zjevení Božího slova pro danou dobu.

Důkazem je to, že během staletí přibývalo mnoho výkladů Zjevení Jana, vyučování o konci světa atd. Vznikaly různé denominace a různé skupiny věřících.

Skutečnost je taková, že naše poznání je jen částečné a musíš být připraven na korekci i ve vlastním přesvědčení výkladu Písma.

1 Korintským 13:9 Vždyť naše poznání je jen částečné, i naše prorokování je jen částečné; 10 až přijde plnost, tehdy to, co je částečné, bude překonáno.

Ve skutečnosti je to tak, že pokud je člověk blíže Ježíši Kristu, má větší poznání Božího slova, než ten, kdo je od něj hodně daleko. Co to znamená. Každý člověk během svého života, který uvěřil, se buď k Pánu přibližuje nebo vzdaluje. Když někdo řekne, že zůstává stejný, pak ve skutečnosti stagnuje a vzdaluje se od Pána.

Růst víry, poznání, nabývání Boží moci není stabilní veličina. Stagnace zastavuje růst víry.

Vlažnost je před Pánem nepřijatelná. Pro vlažnost není věřící ani studený ani horký a Pán ho nesnese.

Zjevení Janovo 3:15 "Vím o tvých skutcích; nejsi studený ani horký. Kéž bys byl studený anebo horký!"

16 Ale že jsi vlažný, a nejsi horký ani studený, nesnesu tě v ústech.

Co z toho plyne? Když je člověk na začátku své víry, má málo zkušeností a málo poznání.

Když je ale aktivní a horlivý pro Pána, tak je pro Ježíše Krista užitečnějším člověkem i se svými chybami, než ten, který je dlouholetý věřící, ale neroste ve víře, nečiní Boží vůli a nečiní skutky, které po něm žádá Bůh. Čím déle jsi věřící, tím více bude od tebe Pán vyžadovat.

Spolehnout se na to, že se někde usadíš v zavedeném společenství a budeš přežívat bez práce, ti ke spasení nebude stačit.

Proto také Pán řekl, že mnozí první budou poslední a poslední budou první.

Pravé učednictví (křesťanství) je v činnosti. Sám sebe se ptej, jestli to, co jsi poznal a přijal, opravdu vykonáváš i prakticky.

Ani ta nejlepší biblická škola z tebe neudělá učedníka Ježíše Krista, pokud nebudeš činit skutky, které žádá Bůh.

Bůh žádá, abychom milovali Boha celým svým srdcem, celou myslí a z celé své síly a milovali bližního jako sebe samého.

Marek 12:29 Ježíš odpověděl: "První je toto: 'Slyš, Izraeli, Hospodin, Bůh náš, jest jediný pán;

30 miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, z celé své mysli a z celé své síly!'

31 Druhé pak je toto: 'Miluj bližního svého jako sám sebe!' Většího přikázání nad tato dvě není."

1. Láska je hlavním motivem pravého evangelia.

Pravá víra a pravé evangelium je založeno na lásce k Bohu a k lidem. Pokud naše služba je založena na něčem jiném, pak už to není pravé evangelium.

1 Timoteovi 1:5 Cílem našeho vyučování je láska z čistého srdce, z dobrého svědomí a z upřímné víry.

2. Pravé evangelium není založeno na slovech, ale na moci Boží.

Pavel apoštol řekl svým učedníkům, že přijde a bude je posuzovat ne podle toho, co říkají, ale podle toho, co dokážou.

1 Korintským 4:18 Někteří se začali povyšovat, protože prý už k vám nepřijdu;

19 ale přijdu k vám brzy, bude-li Pán chtít, a učiním si úsudek o těch domýšlivcích ne podle toho, co mluví, ale podle toho, co dokážou.

*1 Korintským 4:20 **Království Boží nezáleží v slovech, nýbrž v moci.***

1 Korintským 2:1 Ani já, bratří, když jsem přišel k vám, nepřišel jsem vám hlásat Boží tajemství nadnesenými slovy nebo moudrostí.

2 Rozhodl jsem se totiž, že mezi vámi nebudu znát nic než Ježíše Krista, a to Krista ukřižovaného.

3 Přišel jsem k vám sláb, s velkou bázni a chvěním;

4 má řeč a mé kázání se neopíraly o vmlouvavá slova lidské moudrosti, ale prokazovaly se Duchem a mocí,

5 aby se tak vaše víra nezakládala na moudrosti lidské, ale na moci Boží.

Tady je třeba dávat pozor, jaká moc doprovází služebníky. Bůh dává Ducha svatého k prosazování svých plánů a ďábel pomocí démonů prosazuje své plány.

Duchovní dary slouží k tomu, abychom rozpoznávali, co je od Boha a co je od ďábla, aby se církev nedostala do bludu a všichni mohli používat duchovní dary, které dostali od Pána. Proto potřebujeme církev se všemi dary. Jednotlivec může rychle upadnout do oklamání ďáblem. Proto náš Pán chce, aby byly Jeho církve všude ve světě. Malé, střední i velké podle obdarování a míry víry, kterou dal Pán každému jednotlivci i církvi.

Může být 1000 církví po třech, 10 lidech nebo církev s 1000, 10000 lidmi, ale tam je mnohem větší zátěž na vedoucí církve udržet v Duchu svatém všechny věřící, aby všichni členové nebyli jen posluchači slova, ale vykonavateli Slova.

3. Korekce - kontrola kázaného slova a vyučování.

Všechno máme zkoumat a dobrého se držet.

*1 Tesalonickým 5:21 Všecko zkoumejte, dobrého se držte;
22 zlého se chraňte v každé podobě.*

Často se stává, že člověk z nějakého důvodu si chce svoji víru "vylepšit" a začne dělat skutky těla (asketický způsob života, dodržování nějakých předpisů, svátků, dodržování soboty atd.) nebo začne činit skutky, které mu Bůh nepřikázal, např. humanitární činnosti všeho druhu.

Bůh má lásku ke všem lidem, bohatým i chudým, vzdělaným i nevzdělaným. Jeho program je zachránit všechny, ale ne všichni jeho nabídku přijmou. Nepokoří se, nečiní pokání a neodvrátí se od svých hříchů.

Kdy máme například pomáhat bezdomovcům, vdovám, sirotkům?

Většina textů o pomoci bezdomovcům, vdovám a sirotkům je napsána ve Staré smlouvě. V té době nebyly žádné sociální programy pro lidi bez domova, hendikepované a chudé. Bůh oddělil svůj lid od všech ostatních národů a vyžadoval, aby jeho lid byl svatý a čistý. Proto například Izraelci nesměli jíst maso nezbavené krve, zardoušené nebo uhynulé zvíře, aby se neznečistili. Mohli takové zvíře nabídnout bezdomovci nebo prodat cizinci, který nepatřil do Božího lidu.

Deuteronomium 14:21 Nesmíte jíst žádnou zdechlinu. Buď ji dáš bezdomovci, který žije v tvých branách, aby ji jedl, nebo ji prodáš cizinci. Vždyť jsi svatý lid Hospodina, svého Boha.

Dále Bůh nařídil, aby dali Boží lidé možnost přežít bezdomovcům, vdovám a sirotkům, kteří neměli žádné příbuzné a žili v Izraeli.

Deuteronomium 24:19 Když budeš sklízet ze svého pole a zapomeneš na poli snop, nevrátíš se pro něj. Bude patřit bezdomovci, sirotku a vdově, aby ti Hospodin, tvůj Bůh, požehnal při každé práci tvých rukou.

Deuteronomium 24:20 Když oklátíš plody ze své olivy, nebudeš ještě setřásat zbylé. Ty budou patřit bezdomovci, sirotku a vdově.

Toto opatření mělo zabezpečit, aby lidé bez jakýchkoli prostředků a bez rodin přežili v Izraeli. Celý Izrael Bůh považoval za svůj národ a proto vyžadoval, aby nikdo nezemřel pro nedostatek základních potřeb. Toto nařízení se nevztahovalo na okolní nevěřící svět. Neměli se starat o bezdomovce, vdovy a sirotky ve světě.

V Nové smlouvě jsou upřesněná pravidla pro pomoc potřebným v církvi.

Do Božího lidu patří pouze ti, kteří se odvrátili od svých hříchů, činili pokání, přijali Ježíše Krista za svého Pána a Spasitele, nechali se pokřtít v Ježíšovo jméno a Duchem svatým. Takto jsou definováni v Bibli Boží děti, kteří se narodili znovu - prošli znovuzrozením. Ostatní lidé jsou nazváni Bohem jako cizí děti, které Bůh označil za ďáblové děti, kteří nepatří do Boží rodiny.

1 Janův 3:9 Kdo je narozen z Boha, nedopouští se hříchu, protože Boží símě v něm zůstává; ba ani nemůže hřešit, protože se narodil z Boha.

10 Podle toho lze rozeznat děti Boží a děti ďáblové: Není z Boha, kdokoliv nečiní spravedlnost a nemiluje svého bratra.

Z této skutečnosti také vyplývá, co má být úkolem věřících a Boží církve.

V nové smlouvě jsou stanoveny pravidla podle kterých se má církev starat o opuštěné vdovy a sirotky, kteří nikoho nemají v rodině a jsou Božími dětmi, tedy ti, kteří patří do Boží rodiny. Nejsou to požadavky na svět a cizí děti.

Pavel píše Timoteovi:

1 Timoteovi 5:3 Pečuj o vdovy, které jsou skutečně opuštěné.

4 Má-li však některá vdova děti nebo vnuky, ti ať se učí mít péči především o své příbuzné a odplácet svým rodičům. To je totiž milé Bohu.

1 Timoteovi 5:9 Mezi zapsané vdovy smí být přijata žena ne mladší než šedesát let, jen jednou vdaná,

10 známá dobrými skutky: jestliže vychovala děti, prokazovala věřícím pohostinnost a umývala jim nohy, pomáhala nešťastným a osvědčila se v každém dobrém díle.

V církvi je povinností, aby se o své příbuzné starala jejich vlastní rodina. Teprve, když nikoho nemají, pak má zastoupit tuto službu Boží církev v jejich potřebách. Není to humanismus pro celý nevěřící svět.

Apoštol Jakub ve svém listu rovněž vztahuje pomoc vdovám a sirotkům na věřící, ne na nevěřící svět. Jakubův list 1 kapitola je napsán pro věřící, ne pro nevěřící.

Jakubův 1:27 Pravá a čistá zbožnost před Bohem a Otcem znamená pamatovat na vdovy a sirotky v jejich soužení a chránit se před poskvrnou světa.

Když se formovala první církev, pak měli všechno společné, prodávali domy, pole a z těchto prostředků rozdávali těm, kdo se obrátili k Pánu, ne těm, kteří byli ve světě.

Skutky apoštolské 4:32 Všichni, kdo uvěřili, byli jedné mysli a jednoho srdce a nikdo neříkal o ničem, co měl, že je to jeho vlastní, nýbrž měli všechno společné.

Je zde uvedeno, kde měla směřovat finanční a materiální pomoc - lidem víry - těm, kteří uvěřili.

Duch humanismu tě chce obvinít z nelásky a tvrdosti, že se nestaráš o bezdomovce, vdovy a sirotky ve světě. Chce tě okrást o čas i finance.

Úkolem církve nebylo zakládat humanitární organizace ve světě. Měli lidem svědčit o Ježíši Kristu, uzdravovat nemocné, vymítat demony a vést lidi k pokání.

Svět má své prostředky pro humanitární činnosti a všichni věřící i nevěřící na to přispívají ze svých daní. Ve většině civilizovaného světa jsou státem dotované humanitární programy pro ty, kteří nic nemají.

Je legitimní a naprosto v pořádku, když dáváme své prostředky ve světě na pomoc při živelních pohromách, neštěstích, podle svých možností. Také postiženým dětem, lidem v nouzi a všem, kteří z nějakého důvodu nemohou pracovat - zdravotně postiženým, lidem s fyzickým i duševním hendikepem. To si musí každý zvážit, do jakého programu přispěje.

Není ale už v pořádku, když se dávají prostředky lidem, kteří jsou zdraví, bez jakéhokoli postižení a nechce se jim pracovat.

Ani v církvi to neměli věřící tolerovat, když někdo mohl a nechtěl řádně pracovat.

- 2 *Tesalonickým 3:6 Příkladujeme vám, bratří, ve jménu Pána Ježíše Krista, abyste se stranili každého bratra, který vede zahálčivý život a nežije podle naučení, která jste od nás převzali.*
- 7 *Sami přece víte, jak máte žít podle našeho příkladu. My jsme u vás nezaháleli*
- 8 *ani jsme nikoho nevyjídali, ale ve dne v noci jsme namáhavě pracovali, abychom nikomu z vás nebyli na obtíž.*
- 9 *Ne že bychom k tomu neměli právo, ale chtěli jsme vám sami sebe dát za příklad, abyste se jím řídili.*
- 10 *Když jsme u vás byli, přikazovali jsme vám: Kdo nechce pracovat, ať nejl!*
- 11 *Teď však slyšíme, že někteří mezi vámi vedou zahálčivý život, pořádně nepracují a pletou se do věci, do kterých jim nic není.*
- 12 *Takovým příkazujeme a vybízíme je ve jménu Pána Ježíše Krista, aby žili řádně a živili se vlastní prací.*

Setkáváme se s problémem, že mnozí lidé se nedostali do problému proto, že by byli nezpůsobilí vykonávat nějakou práci, ale proto, že se rozhodli žít bez závazků, bez námahy, bez práce, bezbožně a svévolně a vyžadují, aby jim jejich potřeby zajistili lidé, kteří poctivě pracují. Kdo má zdravý rozum, musí uznat, že je to nespravedlivé podporovat nepravost a lenost. Proč má někdo podporovat někoho, kdo vůbec nechce pro společnost nic vykonat, i když může?

Podle Božího slova máme pomáhat všem, ale nejvíce rodině víry.

- Galatským 6:7 Neklamte se, Bohu se nikdo nebude posmívat. Co člověk zaseje, to také sklídí.*
- 8 *Kdo zasévá pro své sobectví, sklídí zánik, kdo však zasévá pro Ducha, sklídí život věčný.*
- 9 *V konání dobra neumdlévejme; neochabneme-li, budeme sklízet v ustanovený čas.*
- 10 *A tak dokud je čas, čiňme dobře všem, nejvíce však těm, kteří patří do rodiny víry.*

Když chceš sloužit lidem ve světě podle Boží vůle, pak se ptej dotyčného, proč se stal např. bezdomovcem a nabídni mu způsob vysvobození ve víře v Ježíše Krista.

Jednou po mě chtěl peníze bezdomovec u Tesca. Zeptal jsem se ho, proč nepracuje, on na to, že nemůže, že má zdravotní problémy a bolí ho záda. Tak jsem mu nabídl modlitbu za uzdravení a on to přijal. Po modlitbě konstatoval, že ho už záda nebolí. Řekl jsem mu, že teď už může pracovat. Poslední dny spal venku, tak jsem mu dal nějaké peníze, aby se mohl na tři dny ubytovat v Armádě spásy. Také jsem mu řekl, o vykoupení v Ježíši Kristu z hříchů a smrti a nabídl jsem mu další schůzku i pomoc, kde mu vysvětlím, jak se může z tohoto zlého stavu dostat. Sliboval, že určitě přijde. Co myslíte, jak to dopadlo? Nepřišel. Má cenu takovému člověku dál pomáhat?

Takovýchto podobných příkladů jsem zažil spoustu. Až na některé výjimky, kdy se člověk opravdu obrátil a přijal Pána Ježíše Krista za svého Spasitele, většinou se spokojili s penězi nebo nějakým darem. Nechtějí přijmout ani pomoc od společnosti, raději budou venku, než by se podřídili jakémukoli řádu v azylovém domě.

Takže z tohoto příkladu plyne, že ne všichni bezdomovci chtějí pracovat a žít řádným způsobem. Když je chceš přesto podporovat, bez toho aby chtěli činit pokání, pak podporuješ nepravost, lenost a odmítání poslušnosti Bohu. Kdo může pracovat a nechce pracovat, ať nejl.

To neznamená, že bys neměl materiálně pomáhat potřebným i mimo církev. K tomu potřebuješ být veden Duchem svatým, abys nenaletěl podvodníkům, lenochům, kteří nechtějí pracovat a chtějí žít jako příživníci společnosti.

Nejsme odpovědní za svět a jeho bídu. Duch svatý tě sám povede, komu se máš věnovat a komu ne.

Nenech se vydírat falešným soucitím. Mnozí věřící tak přišli o peníze, když se nechali podvést falešným soucitím, duševním vydíráním a démonem falešného humanismu.

Je mnoho dalších činností, které přímo nesouvisí s církví a věřící tomu podlehnou a myslí si, že tím uctívají Boha. Falešný humanismus není od Boha.

My máme zachraňovat lidi z hořícího ohně, ne je udržovat v hříchu a v pekle. Když se člověk nechce obrátit, pak tvoje finanční pomoc ho nezachrání, naopak ještě ho budeš udržovat v přesvědčení, že je v pořádku a nemusí na svém životě nic měnit. Takový člověk bude stále žít jen z dávek a bude dál žít zahálčivým způsobem života. Když je to věřící bratr, pak se máš od něho oddělit a dát mu najevo, že k nám nepatří. Kdo odmítá zjevenou pravdu, nemůže být zachráněn ani samotným Pánem Ježíšem Kristem.

Jan 8:32 Poznáte pravdu a pravda vás učiní svobodnými."

Jan 3:17 Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen.

18 Kdo v něho věří, není souzen. Kdo nevěří, je již odsouzen, neboť neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího.

19 Soud pak je v tom, že světlo přišlo na svět, ale lidé si zamilovali více tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé.

20 Neboť každý, kdo dělá něco špatného, nenávidí světlo a nepřichází k světlu, aby jeho skutky nevyšly najevo.

*21 **Kdo však činí pravdu**, přichází ke světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu."*

Nebud' otrokem lidí, ale mluv lidem pravdu, která je může osvobodit. Když opravu miluješ Boha i svého bližního jako sám sebe, tak mu budeš říkat pravdu, i když tě bude za to nenávidět. Jenom zbabělci neříkají pravdu a chtějí se zalíbit lidem více než Bohu. Ty bud' rozhodný a smělý a nenechej se vydírat démony humanismu.

Karel Jureček